

Der afsættes en reservepulje på 2,5 mia. kr til brug for forskellige merudgifter, der måtte opstå i finansårets løb, samt til brug for omskolinger, omstillinger og andre nødvendige justeringer af den offentlige sektor, som de mange ændringsforslag vil medføre.

2.10. Privatiseringer.

Privatiseringer er det eneste politiske redskab, som på en og samme tid er i stand til både at frigøre penge til skattelettelser og skabe indtægter til brug for gældsafdrag. Derfor foreslås det, at der i alt gennemføres privatiseringer for 10 mia. kr i 1992. De vil give sig udslag i, at ca. 25.000 personer overgår fra at være offentligt ansat til privat beskæftigelse. Med hensyn til konkrete projekter henvises til den grundige argumentation der findes i bogen »Privatiseringer - den danske model« 1990 (ISBN: 87-89604-00-8). Der skal ikke bare sælges tomme byggegrunde og gamle ledvogterhuse, men også foretages privatisering af mere »følsomme« områder inden for den statslige sektor. Særligt inden for kulturområdet er der mange velegnede projekter. De her nævnte 10 mia. kr. dækker den egentlige indtægt fra privatiseringerne. Den opnåede driftsbesparelse, når staten ikke længere varetager opgaverne, er derimod opført på den enkelte aktivitets konto.

I perioden 1989-1991 er der privatiseret for over 8 mia. kr. statslige projekter. Heraf var Statsanstalten for Livsforsikring med 4,2 mia. kr. selvsagt det største projekt. Med de erfaringer, man indtil videre har høstet, er det ikke urealistisk at privatisere for et beløb svarende til 10 mia. kr. i 1992.

2.12. Finanspolitisk resultat af Z-planen.

De finanspolitiske konsekvenser af disse ændringsforslag kan opsummeres i følgende hovedtal. Se i øvrigt nærmere under de enkelte ændringsforslag og konti:

Samlede besparelser, brutto:	75 mia. kr.
Samlede gældsafdrag:	203 mia. kr.
Samlede sparede renteudgifter:	30 mia. kr.
Et finanslovsoverskud på:	31 mia. kr.
Samlede skattelettelser brutto:	41 mia. kr.*

* Virkningen af skattelettelserne vil for staten være et netto provenutab på 14 mia. kr, mens kommunerne netto vil miste 10 mia. kr.

2.13. Virkningerne af Z-planen.

A: Den *naturlige afgang* i den offentlige sektor under ét er på ca. 8 pct. om året (Finansministeriet juni 1988). Regnes forsigtigt med 7 pct., så svarer det til ca. 60.000 stillinger. Ifølge Finansministeriets tal fra oktober 1990 var der allerede i 1987 957.322 personer ansat ved det offentlige, når alle institutioner, som er helt eller overvejende ejet af det offentlige, også regnes med.

Fremskridtspartiet regner med, at halvdelen af de jobs, der bliver ledige ved naturlig afgang, må genbesættes, eftersom den naturlige afgang ikke falder jævnt. En reduktion på netto 30.000 offentlige stillinger i 1992, uden afskedigelser, anses derfor realistisk. Netto betyder det, at de godt kan nyansættes et sted, mod at der afskediges et andet. De beskrevne privatiseringer betyder, at yderligere 25.000 personer overgår fra offentlig til privat ansættelse.

B: Regeringen vurderer i Budgetoversigt 4 af 1991, at *ledigheden* i 1992 vil blive på 295.000 personer (20.000 flere end i 1990!).

Fremskridtspartiet vurderer, at de betydelige privatiseringer og skattelettelser, dette katalog forudsætter, vil kunne reducere antallet af arbejdsløse og bistandsmodtagere med 180.000 personer over de to år eller svarende til 90.000 i 1992.

C: Den samlede *beskæftigelse* i den *private sektor* er i dag på 1,7 mio. personer. Når Fremskridtspartiet forudsætter, at der i løbet af 1992 skal skabes plads i den private sektor til